

der da en af dem, der aldeles ikke røres af denne Lov, og det er Folkeskolen. Man kan komme med Fortolkninger, man kan komme med den Paastand, men det er ganske uimodsigeligt, at denne Lov har ladet Folkeskolen urørt. Realskolen har Loven ændret noget, Lærskolen har den ændret langt mere. Saaledes er Forholdet: ingen Fortolkning, ingen Paastand kan rokke ved, at dette er den rene og klare Sandhed, det skal nok blive staaende, at Folkeskolen lades urørt, Realskolen ændres noget, Latinskolen ændres temmelig meget.

Det ærede Medlem for Verninge talte nu ved 1ste Behandling paa Folkeskolens Vegne især og klagede over, at den tog Skade. Ved 2den Behandling var det især Realskolen, der tog Skade, og hvis Sag han gjorde til sin. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem vil gøre ved 3die Behandling, men det er jo muligt, at han saa tager fat paa at ville bevise, at Latinskolen bliver ødelagt ved det Forslag, vi have her. Det vil nemlig ikke være vanskeligt at sige noget i den Retning, for Latinskolen maa jo i høj Grad vige ved det Lovforslag, her er. Den klassiske Linie har nu 6 Aars Undervisning, efter Forslaget her faar den 4. Der kommer en nysproglig Linie, vi i Øjeblikket slet ikke have, og som kun faar 4 eller forhaabentlig 3 Aars Latin i Reglen og ingen Græsk. Den matematiske Linie, som nu har 4 Aars Latin, faar i Fremtiden ingen Latin. Det er jo ret indgribende Ting, det er en stor Erobring fra den gamle Latinskole. Det er ganske uimodsigeligt, og fra deres Standpunkt, der holde af den gamle Latinskole og mene, at det var det rigtigste, at vi beholdt den, vil det ikke være svært at lave en stor Klagesang.

Hvad Klagesangen angaaende Realskolerne angaar, som vi hørte i Gaar, vil jeg først udtale min Beundring over, at det ærede Medlem har det Held at kunne faa sine Foredrag i Rigsdagstidenden typografisk udstyrede paa en saa fortræffelig Maade, at alle Slagord staa med smukke, saakaldte Kursivtyper. Det er kun lykkedes mig en ganske enkelt Gang ved ihærdige Anstrengelser at faa Lov til ogsaa at faa lidt Kursiv i mit Foredrag. Jeg vil ønske, at vi for Fremtiden alle sammen maa faa Adgang til, at Slagord og Hovedpunkter i vore Foredrag maa kunne blive trykte med Kursiv, at vi alle 114 uden Forskel maatte kunne faa samme Adgang. Realskolerne have jo været noget urolige, men det har været umuligt for mig som Ordfører at gaa ind paa det, fordi intet Medlem i Ud-

valget har gjort deres urolige Tanker til sine. Tværtimod ere vi jo komne dem i Møde paa det eneste Punkt hvor de have forenet sig om at andrage hos os, nemlig ved at lade det staa aabent, om den gamle Forberedelseseksamen kunde bevares endnu i nogen Tid ud over 1907. Det er det eneste, de have bedt om, og det ere vi gaaede ind paa sammen med den højt-ærede Minister, saa vi kunne jo ikke gøre mere. Hvad der ellers er ytret fra Realskolernes Side af Anker mod dette Lovforslag, er kommen fra enkelte Realskolere, og det er umuligt at sige, hvorvidt de virkelig tale i Realskolernes Navn eller ikke. Der har været en dobbelt Strømning i Realskolekredse. Nogle have ment, at deres Skoler i Virkeligheden vandt ved dette Lovforslag, andre have ment, at de snarere tabte. Imidlertid har man maaske noget for meget — hvad der jo er naturligt for Skolemænd — rettet sine Øjne paa, hvad Skolerne ere tjente med. Det er jo dog ikke det afgørende. Det afgørende er, hvad den Ungdom er tjent med, som søger sin Uddannelse gennem disse Skoler, og jeg vil gerne have Lov at fremlægge nogle Oplysninger om, hvad faktisk vort Folk har brugt Realskolerne til i de sidste Aar.

Realskolerne have jo det dobbelte Formaal, dels at give en fornuftig, god Skolegang i al Almindelighed, dels at føre unge Mennesker til et saadant Punkt, at de deri have Adkomst, ikke til at indtræde i Funktionærstillinger, men til at uddanne sig enten til Jernbanevæsenet, til Postvæsenet, Ingeniører, Landinspektører eller hvad det nu kan være. Lad os engang se, om vi kunne komme efter, hvilken af disse to Hovedgrupper af Formaal, der har været det væsentligste for de unge Mennesker, som have gaaet Realskolen igennem; jeg tror, vi kunne komme ganske klart efter det. I 1897, den 1. Juni, gik der i Realskolernes 4de Klasse 989 Elever; hvor mange af dem, der virkelig bestod Eksamen, ved jeg ikke, men det har jo været de allerfleste af dem. Men i 3die Klasse, den næstøverste, var der 1377, i 2den Klasse 1960 og i 1ste 2409. Saaledes saa Realskolens Bygning ud den Gang. Hvordan saa det ud 1901? Da gik der i 1ste Klasse 2,817, i 2den Klasse 2,269, i 3die Klasse 1,638 og i 4de Klasse 1,192. De se, at disse Tal vise, at over Halvdelen af de Elever, som kom op i en 1ste Realklasse og begyndte der, dryssede ud uden nogen Sinde at faa den Eksamen, som Skolen er indrettet paa. Alle de Elever, det her